

vi, 198); també *raidora* a la PnaCast. i a Pall.-Ribag. (*AlcM*) que ja no asseguraré que no pugui sortir de *raedora format com *ra(s)edor* (supra). El més probable és que hi hagi hagut confluència. Hi ha una variant occitana *radouiro* «râcloire» que també judicialment llunyana propagació des del mossàrab (s'ha pensat en un *RASITORIUM però això sembla fabricació arbitrària amb mala morfologia, més que no pas «llati vulgar»); si no fos que el TdF ho localitza tan lluny (només Delfinat i un *radoire* «francès») que més aviat fa pensar en alguna alteració merament fonètica del comú *rasouiro* (rotacisme *rar-* > dissim. *rad-*), o contaminació per part d'un derivat italià Mall. i men. *raol* 'espècie de platet o prestatget pla i circular, penjat amb cordillets al sostre, per posar hi pa, ben orejat i fora de l'abast de les rates', *DAG*, s v *rahol* i cf. *cèrcol*, § 3 («petgellar el raol *dingolandetjant* al vent», figurat per 'escatimar-nos el pa, la paga', *AMAlcover*, *BDLC* x, 307); «de pa, n'havia quedat un, menudet, damunt es *ravol*, però no bastava per es berenar ---», *Camps Merc.* II, 88; i gravat en *AlcM*: pot ser simple dissim. de *raor*, el rasador de la farina, de forma semblant, si bé ens sorprèn una dissim. en aquesta posició dins el mot, i s'explica millor si el mot arribà per via mossàrab i aràbiga, com allò ens ajuda a presumir-ho (i cf. l'ac. testificada per Payne Smith). De *reol* en relació amb ormeigs de pesca, com *r(e)all* (veg. *RET*), tracta també Moll (*EstRAramon* XIII, pensant en un esquemàtic *RET-IOLU*, potser apte per explicar l'anomalia? Semblen basar-se també en formes en *-ol* del mot per a 'rasor de barber' les variants d'un romanço molt corromput, *MilàF* (*Romllo*, 224 2, 4, 9, 10). En conclusió res d'ètimon forjat de llatí vulgar: tractant-se de terminació més trivial és lícit parlar de «canvi de sufix» — 7 N'hi hauria per posar en dubte el fet, que generalment s'ha admès, que vagin ser els membres de la comunitat els qui feren, en el monestir de Sant Cugat, aquella bella i clàssica catalanització del «Principe Galeotto»; o si més aviat s'apoderaren de la que havien fet d'altres, per tenir-la en llur biblioteca a fi .. (qui sap de què?, evitar el *skándalon*, o ..); hi ha, certament, arguments contradictoris De tota manera sembla un fet que aquest anostrement circulava per allà, i segurament s'havia escrit en el Vallès, com ho revelen els detalls topogràfics vallesans que els «traductors» afegiren a la novella i de la jornada x (cf. nota a *RIU*)

LLISTA CORRELATIVA DE DERIVATS I COMPOSTOS: *raure el molí, raure la brossa d'un camp, raure el bosc, raure una fusta, ras* adj., *ras de seny, Muntanya Rasa, Mallada Rasa, Costera Rasa, ras* adv., *a ras, ras i curt, r i net, curt i r, r i clar, ras* 'immediatament', *tot ras, anar a raure, no deixar res per raure, estar en raure, rau rau, raure-li, a raure, haver de raure, venir a raure, ras m., Rasos de Peguera, Rasets, Els Rasos, Els Rasets, Rasos de Bovalar, Rasos del Picaio, Rasos de la Penya de Migjorn, rasa, Rasa del Pla, Rasa de Torre-do, Rasa de Parcerissa, Rasa de l'Horta, Rasa de la*

Torre, Rasa-Figuera, Rasa-Fonda, Rasa de Farrola, Rasa de Montjuic, Rasa de la Portella, Rasa del Castell, Rasa de l'Aubac, Rasa de les Palafangues, rasanc, ransancot, rasera, ras 'espècie de sequieta', *Ras del Bonnygo, raedís, raedor, raedora, raedura, raible, raument, raisses, raüres, raissions, coques raissions, raguda, Raguda de Vicent, rentar 'rasar', rasentar, res-, rasor, raor, raoret, ravor, raó, rasó, raós, ravó, raoret 'peix', raora, rasora, raupa, raupeta, raoreta, raura, raurar, rasoles, raoles, raolar, raroles, rasar, rasadora, rasadura, rasaire, rasament, rasant, rasura, rasurar, rasum, arrasar, arrasador, arrasador de mesura, arrasament, arrasadura, arràs, arrasat, arrasar-se, enrasir-se, enrasir-se, arrasiar-se, enrasiar-se, enrasada, entreuraire, ras* 'mena de drap', *raixa, raixet, raiet, rascar, rasca, donar rasca, rasc* adj., *gossos rascos, cabra rasca, rascós, no tindre rascany, tindre mal rascany, rascanyada, rascanyós, Rascanya, sorrascar, escorroll, rascàs, rascassa, La Rascassa, rascada, rascador, rascadora, rascal, rascament, rascat, rascó, rasquent, rasqueta, rasquet, rasquinyar, rasquinar, rasquinyada, El Rasquell, arrascar, arrascament, arrascar, arrascador, arrascadura, rascaboques, rascafumerals, rascamela, rascamonya, rascanovies, rasclar, rasclada, rascladis, rasclador, rascladora, rasclaire, rasclament, rasclat, arrasclar, arrascle, arrasclet, rascle, rasclat, rasclata, rascló, rasclonar, rasclotó, rascler, rasclinet, rasclinar, rascla, rascló, rautar, rautadera, rautija, rotija, reutija, rataculs, raticuls, roteculs, raure una llima [n. 2], raucar [n. 4], raure en [n. 5], raure a [n. 5], raidor [n. 6], raidora [n. 6], raol [n. 6], ravol [n. 6], reol [n. 6].*

Rausa, V. ros (de bóta) *Rausseu*, error de lectura en Eixim. per *rèbeu* confós amb *raust* 'rost' *Raust, V. rost Rautadera, rautar, rautija, V. raure Rauxa, rauxada, rauxis, rauxós, V. raixa Ravai, V. rabassa*

RAVAL, de l'àr. hispànic *rabád*, àr. antic *râbad* id. □ 1ª doc.: 1264.

Sobre l'etimologia aràbiga basta ja el que van escriure Dozy, *Gloss*, 198; Neuvonen, *Los arabismos e en el S. XIII*, 116-7; *DCEC/DECH*, ARRABAL; i, per al tractament fonètic, Steiger, *Contrib*, 162-5. El català rebutja en general l'aglutinació de l'article, i per això, encara que des d'antic també es trobi *araval*, predomina des del principi la variant *raval* totes dues apareixen en els Repartiments de Val. i Mall., però la forma sense *a-* ja figura també en molts altres docs. del S. XIII, si bé sovint en forma artificiosament llatinitzada: *ravallum* amb referència a Cocentaina a. 1264, «ad *ravallum* Valencie» en doc. de 1278 (*Est E. Med. Cor. de Aragón* v, 194). De vegades analitzat com a femení «agueren barrejada tota la *raval*» parlant de la vila almeriana de Vera a. 1304 (Finke, *Acta Ar.* III, 123).

El que predomina de molt és la forma moderna i correcta *lo raval*: «los sarraïns --- suplicaren al dit senyor rei que --- presés la llur part de la ciutat, e que la poblàs de qui ell tengués per ben, e ls donàs un *raval* en què ells se poguessen murar a estar segurs;